

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2582/2022

08.03.2023. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сениша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 887/21 од 01.12.2021. године, у седници одржаној дана 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 887/21 од 01.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 887/21 од 01.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1942/19 од 01.03.2021. године, ставом првим изреке, укинута је у целости платни налог Основног суда у Врању и то: Пл 711/19 од 09.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр. 214/2019 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл 719/19 од 16.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 230/2019 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; Пл 824/19 од 19.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр. 236/2019 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара; и Пл 825/19 од 19.09.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр. 237/2019 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате, и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, и тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 58.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Брању Гж 887/21 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавању судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе, а ни за новим тумачењем права, јер је питање плаћања адвокатских услуга, чињенично питање сваког конкретног спора. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога (ради исплате) поднета је 19.08.2019. године. Вредност предмета спора је 24.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен као неоснован јер нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП.

На основу члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић